

Domslut

Artikel 9.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005, har inte direkt effekt enligt unionsrätten. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att i den utsträckning det är möjligt tolka den processuella rätten, avseende de villkor som ska vara uppfyllda för att få till stånd en prövning av domstol eller i administrativ ordning, så att den står i överensstämmelse med såväl målen i artikel 9.3 i Arhuskonventionen som målet att säkerställa ett effektivt domstolskydd av rättigheterna enligt unionsrätten, så att en miljöskydds förening, såsom Lesoochránárske zoskupenie, ges möjlighet att väcka talan vid domstol mot ett beslut fattat efter ett administrativt förfarande som kan strida mot unionens miljölagstiftning.

(¹) EUT C 233, 26.9.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 3 mars 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Périgueux — Frankrike) — AG2R Prévoyance mot Beaudout Père och Fils SARL

(Mål C-437/09) (¹)

(Konkurrens — Artiklarna 101 FEUF, 102 FEUF och 106 FEUF — System för kompletterande ersättning av sjukvårdskostnader — Kollektivavtal — Obligatorisk anslutning till ett angivet försäkringsorgan — Möjligheten till dispens från anslutning är uttryckligen utesluten — Begreppet företag)

(2011/C 130/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Périgueux

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: AG2R Prévoyance

Svarande: Beaudout Père et Fils SARL

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de grande instance de Périgueux — Konkurrens — Nationell lagstiftning enligt vilken det är obligatoriskt för samtliga företag som tillhör en viss bransch att ansluta sig till en enda utsedd försäkringsgivare — Begreppet företag i den mening som avses i artikel 81 EG — Organ som kräver betalning av avgifter från ett företag som redan tecknat ett försäkringsavtal som innehåller mer omfattande garantier — All möjlighet till dispens uttryckligen undantagen — Förenligheten av ett sådant system för anslutning med artiklarna 81 EG och 82 EG — Risk för eventuellt missbruk av dominerande ställning

Domslut

1. Artikel 101 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att myndigheter, på begäran av organisationer som företräder arbetsgivare och arbetstagare i en viss bransch, beslutar att göra ett avtal bindande när detta avtal är resultatet av kollektivavtalsförhandlingar och det i avtalet föreskrivs en obligatorisk anslutning av samtliga företag inom den berörda branschen, utan möjlighet till dispens, till ett system för kompletterande ersättning av sjukvårdskostnader.

2. Försåvitt en verksamhet bestående i att handha ett system, likt det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, för kompletterande ersättning av sjukvårdskostnader ska anses utgöra ekonomisk verksamhet — vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera —, ska artiklarna 102 FEUF och 106 FEUF tolkas så, att de under de omständigheter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen inte utgör hinder för att myndigheter ger en försäkringsinstitution en exklusiv rättighet att handha detta system, utan någon möjlighet för företag inom den aktuella branschen att beviljas dispens från anslutning till nämnda system.

(¹) EUT C 24, 30.01.2010.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 mars 2011 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Republiken Polen) — Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu mot Stanisława Tomaszewska

(Mål C-440/09) (¹)

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Artikel 45.1 i förordning (EEG) nr 1408/71 — Den minimiperiod som enligt nationell rätt krävs för rätt till ålderspension — Beaktande av avgiftsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat — Sammanläggning — Regler för beräkning)

(2011/C 130/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

Motpart: Stanisława Tomaszewska

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Sąd Najwyższy — Tolkning av artikel 45.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) och artikel 15.1 a i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av